

CAMPAMENT SOCIAL 1991

PLA DE TORNADIZAS
—SALLENT DE GÀLLEGO—

Aquest any hem participat per primera vegada en el campament social de la Colla. L'experiència ha estat positiva, i tots tres (en Pau, en Jordi i jo mateixa), estem d'acord que cal repetir-la.

El paratge de Tornadizas, a prop del riu Aguas Limpias, més amunt de Sallent de Gállego, és una mica lluny de Cassà, però cap a quarts de vuit del vespre del dia tretze d'agost hi vam quedar correctament instal·lats. El primer dia, a més de la tenda cuina, set tendes, érem vint-i-cinc ocupants, disset de grans (en Joan, la Dolors, la Teia, en Quim, la Susanna, en Siso, en Santi, l'Obdúlia, en Quim, en Carles, la Ció, l'Encarnita, en Josep, en Pitxi, en Jordi i la Leonor) i vuit de petits (en Marc, l'Adrià, la Danna, l'Aram, l'Esau, l'Estel, la Marian i en Pau); el segon dia ja vam ser vuit tendes en afegir-se en Joan i la M. Clara de grans, i tres petits més (la M. Clara, en Jordi i en Joaquim), i el tercer dia vam completar el campament, amb una tenda més i en Joan Carles, la Cristina i l'Elsi, de grans, i en Joan Marc i en Xavier, de petits. Les edats anaven dels dos als trenta-i-molts anys, les experiències, aptituds i capacitats com a muntanyencs de zero a molts graus, però l'objectiu de passar-ho bé i conviure plegats aviat es va veure que era comú i les activitats van ésser variades.

Hi va haver escalada. El primer dia, tot just instal·lats, en Joan, en Quim i en Carles ens van deixar i no van tornar fins l'endemà a quarts de dotze de la nit, després d'haver escalat la Cresta de Diables del Balaitous. Aquest pic el varen pujar també en Siso, en Josep, en Santi, l'Obdúlia i la Ció; l'altre pic de la sortida va ser el Midi d'Ossau, varen fer el cim, la Dolors, en Quim, la Susanna, en Carles, en Quim, la Ció, l'Encarnita, en Pitxi, en Santi, l'altre Quim i en Joan. A més hi va haver caminades intermitges, fins a l'Ibon de Respumoso (dels més petits l'Adrià), fins a les cas-

dades d'Aguas Limpias (tots els petits), fins al Refugi de Pombie (alguns dels petits). I sortides amb cotxe, amb tren i amb bicicleta. En una d'elles, l'Adrià va trobar un magnífic exemplar de rata dissecada que va plantificar al bell mig d'una colla de mames assegudes sota una ombra; i en Joan Marc, l'Adrià, la Marian, en Xavier, en Joaquim i en Pau, varen fer una cursa darrera un gat, que en fugia, "intel·ligent l'animalet", com del més ferotge dels animals. A més, banyades al riu i en alguns estanys, i els sopars els vespres tots plegats, en què vam menjar molt bé i compartíem les experiències viscudes durant el dia, i fins i tot abans, l'última nit, els més vells del campament vam tenir ocasió de recordar la magnífica escola que va ser per a molts de nosaltres haver participat en activitats com les del Gran Agost, la marxa de la llibertat, i tantes altres activitats fetes pel nostre poble, per la nostra nació, per les Gavarres; en definitiva per recuperar les llibertats, sempre amb el suport i sota la cobertura de la Colla. Vam aprofitar també per analitzar la situació actual del nostre poble a quinze, setze o disset anys vista d'aquelles lluites, a analitzar les seves carències des del punt de vista cultural, social i polític, per exemple amb cinc nens de menys de tres anys al campament, una necessitat que semblava molt clara era la de municipalitzar l'escola bressol; vam parlar també de solucions, i de la necessitat de vertebrar a Cassà un moviment social que sigui capaç d'engrescar el poble i que permeti portar-hi a terme aquelles il·lusions que ja ens movien fa anys i que en una bona part, malgrat que són possibles, encara no són realitat. Tots plegats ens vam emplaçar a intentar-ho.

El divuit d'agost, molt aviat, vam recollir el campament i ens vam acomiadar fins a Cassà, nosaltres encara ens vam parar a Osca, on en Jordi volia recuperar vells records, per a nosaltres el retorn a la realitat va